

Helt grundlæggende bliver det bestyrelsens opgave at sørge for, at borgerne i videst muligt omfang inddrages i planlægningen af nationalparken og i udviklingen af nationalparken. Der skal være god lejlighed til at debattere, når der har været påtænkt initiativer. Det skal der være både i forhold til det lokale nationalparkråd og i forhold til den brede offentlighed.

Der var en – jeg tror, det var hr. Torben Hansen – der problematiserede, om andre end folk, der repræsenterer organisationer, kan blive repræsenteret i råd og bestyrelser, og det kan de godt, og det fremgår også af loven, at enkeltpersoner, sagkyndige osv. kan blive udpeget i den forbindelse.

Det er givet, at naturen har højeste prioritet i de kommende nationalparker. Det er omdrejningspunktet for hele ideen. Det har også været klart fra begyndelsen, at en nationalpark i Danmark nødvendigvis vil rumme mere end bare sådan den rene, uberørte natur. Den skal også bidrage til at bevare og synliggøre de kulturhistoriske værdier og mangfoldigheden i kulturlandskabet. Den skal forbedre mulighederne for at komme ud at opleve og bruge naturen. Og der vil altid være mennesker, som bor og arbejder i dem.

En stor del af arbejdet i en nationalpark vil derfor bestå i at formidle samspillet mellem menneske og natur i områderne og den udvikling, det har givet historisk, og som det stadig væk giver. Derfor skal aktiviteterne i nationalparken også bruges til at understøtte en udvikling til gavn for lokalsamfundet og til at tiltrække besøgende udefra.

Jeg synes, hr. Christian Wedell-Neergaard sagde det så udmærket, altså det her med, at selvfølgelig kommer der også til at være forskel på tingene. Nogle steder vil der jo skulle ske naturgenopretning; nogle steder vil der skulle laves aftaler om naturpleje; nogle steder vil der være arealer, der skal opkøbes, for at det bliver tilstrækkeligt sammenhængende arealer. Jeg er i den forstand overhovedet ikke bekymret. Jeg mener, at det er det, der er omdrejningspunktet. Det er i øvrigt også det, der står allerallerførst i § 1 i formålsparagraffen.

Endelig til sidst vil jeg sige, at oprettelsen af en nationalpark *skal* gøre en forskel. Det skal ikke mindst gøre en forskel naturmæssigt. Og så kan man jo godt sige: Jamen skulle vi så ikke bare skynde os at starte med en hel bunke nationalparker? Og det er rigtigt, at jeg, den dag jeg

fik rapporten fra den nationale følgegruppe, har sagt, at vi skal starte med en, to, måske tre. Nu synes jeg ikke, man skal ironisere mere over, at jeg siger, at vi skal starte med en. Det ligger næsten lidt i sagens natur. Men jeg synes, at vi skal begynde med at udpege et, to, måske tre steder, og så skal vi vente med at udpege flere, til vi har set, om det er den rigtige måde, vi vælger.

Kl. 14.55

Det, vi laver nu, er jo en rammelov, så lad os da få nogle erfaringer med hensyn til, om det virker. Og så er det en rammelov, der kan rumme en hel del nationalparker, sådan set et ubegrænset antal, om Folketinget måtte ønske det.

Jeg vil gerne sige til hr. Johs. Poulsen og til hr. Torben Hansen, at selv om der formelt i loven står, at det er ministeren, der udpeger områderne, er det da givet min intention, at de partier, der står bag den her rammelov, selvfølgelig også vil blive inddraget i næste skridt i den videre proces med hensyn til at sige: Hvad er det så for områder, vi først og fremmest tager fat på?

Endelig vil jeg også lige sige om det med nationalparkrådet: Jeg kan godt forstå, man rejser spørgsmålet. Jeg synes også, det kan vise sig at blive relevant, når man har nogle stykker, men det er måske sådan lige overkill at starte med et nationalt nationalparkråd oven i et lokalt nationalparkråd, når der også skal være plads til både Folketing og minister, og jeg ved ikke hvad, så længe man har en, to, måske tre nationalparker.

Jeg håber, at loven kommer til at danne grundlag for en del nationalparker i fremtiden, og jeg er sikker på, at den vil kunne bidrage til, at vi får flere sammenhængende naturområder i Danmark.

Til sidst vil jeg kvittere for – jeg tror også, jeg gjorde det under redegørelsesdebatten, men jeg synes, der er grund til det stadig væk – at det altså er ganske flot, at det er lykkedes os at komme igennem en hel førstebehandling, uden at nogle af de tilstedeværende er forfaldet til at snakke om geografi. Jeg synes, det understreger, at det her faktisk har været en rigtig flot proces, og jeg glæder mig til at fortsætte det konstruktive samarbejde om loven frem til tredjebehandlingen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Vi beder ministeren blive på talerstolen. Der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Det er først hr. Johs. Poulsen.